

Milí spoluobčané,

tento měsíc bychom vám rádi přiblížili činnost naší nejmladší a zároveň nejstarší skautské družinky.

Nejmladší a nejstarší zároveň? Jak je to možné? Družina benjamínků je totiž určená předškolním dětem ve věku 5-7 let. Zároveň ale tato družinka funguje v Černé Hoře nejdéle. První schůzky začaly probíhat díky rádkyni Verče a t.č. vůdci střediska, Bobrovi, na jaře 2017 a až postupně vznikaly družiny vlčat, světlušek, skautek a skautů. Máme velkou radost, že je o skautství už v takto raném věku takový zájem, ale vlastně to nás moc nepřekvapuje. Být součástí této družinky je totiž vskutku parádní. Sama si často, během těch dvou let, co pomáhám benjamínky vést, říkám: „Kéž bych já v 5 letech bývala mohla zažívat s kamarády z okolí něco tak inspirativního a zábavného.“

Černohorští benjamínci se jmenují Medvíďata. Máme svůj pokřik a svoje rituály, které děti přímo milují. Umíme zazpívat skautskou hymnu a večerku, umíme se po skautsku pozdravit. Nosíme skautské šátky a oddílová trička. Vedeme si benjamínkovskou kroniku, do níž každý týden po schůzce vždy jeden benjamínek doma s rodiči napíše a nakreslí zápis. Ten si na následující schůzce přečteme a připomeneme si, co jsme se naučili a zažili. A že toho není málo.

Snažíme se dětem ukázat, že ty nejlepší věci se dějí jinde než u počítače nebo mobilu a že podnětné, a přitom bezpečné prostředí, kde se člověk může cítit dobře, je i jinde než jen v pokojíčku.

Nejvíc nás baví pobyt v přírodě. Učíme se, jak se k ní chovat a jak ji chránit. Teď v zimě se snažíme poznávat stromy podle kůry, dozvídáme se, jak a kde tráví zimu různá zvířátka a sledujeme jejich stopy. Dokonce jsme je na minulých schůzce zkusili i odlévat. Rádi vyrábíme z přírodnin. Naposledy to byla veselá rodinka Klacíkovíc s rádkyní Jarkou. Ukazujeme si první základy fyziky a provádíme nejrůznější pokusy. Co se stane se suchou borovicovou šiškou, když ji namočíme na hodinu do vody? Jak to, že se mi venku větrník někdy točí a někdy ne? A víte, že svíčka přiklopená doma malou skleničkou zhasne dříve než ta přiklopená velkou? Máme nyní téma „hory“, a tak si povídáme o tom, jak to je v takových výškách s kyslíkem.

Zaměřili jsme se i na praktické věci, jako co si s sebou sbalit do batůžku, a upekli jsme si společně mlšku vhodnou na pořádnou túru – datlové tyčinky s kokosem. Nás rádkyně ale nejvíc překvapilo, že černohorská Medvíďata jsou tak šikovná, že se naučila už dokonce i vázat své první uzly.

Často si hrajeme divadlo, abychom si některé situace dokázali lépe představit. V únoru jsme ale rádi zašli přímo na divadelní představení, abychom tak podpořili naše skvělé průvodkyně z 9. třídy černohorské ZŠ – Viki, Vali a Anet. Děti je milují a je pro ně velmi vzácné moci trávit čas ve společnosti takto starších dětí, vlastně skoro už mladých dospělých, a učit se od nich. Na hraní her jsou prostě nejlepší. Všichni se během nich bezvadně vyřadíme. Rádi ale volíme hry, které se soustředí spíše na spolupráci a týmovost než soutěživost. Chceme si ukázat, že místo naschválnu je mnohem příjemnější, když si navzájem umíme pomoci. A to nejen starší mladším a kluci holkám.

Jednou ze složek našich schůzek je také rozvoj vůle, sebeovládání a sebedůvěry. Třeba plněním zkoušek sojčích pírek, které jsou takovým předstupněm jakýchsi bobříků. Všechna Medvíďata tak tuto zimu zvládla již minutu mlčení, záludnou opičí dráhu i poznávání nečekaných předmětů v pytli se zavázanýma očima. A to nás ještě čeká výzva „bez sladkostí“ a „otužování“.

A na co se obzvláště těšíme v průběhu jara a léta?

Doufáme, že budeme moci pomáhat vyzdobit a připravit naši novou klubovnu u koupaliště. Nejlepší na tom je, že už to pak budeme mít mnohem blíž do lesa a na louku. To máme velkou radost.

V dubnu nás pak čeká parádní šmoulí výprava se spřáteleným oddílem, resp. také družinkou benjamínků, ze Šebrova. Poznáme tak nové kamarády a společně se vypravíme dobrodružnou šmoulí stezkou až k vranovskému klásteru.

Pokusnou letní akcí pro nás bude rodinné táboření, které chystáme letos poprvé. Společně s Medvíďaty a jejich sourozenci a rodiči se totiž na konci srpna vydáme na krásné tábořiště v lesích u Vysočan. Už se nemůžeme dočkat, že budeme spát v opravdových teepee, zkusit si nejrůznější indiánské dovednosti, společně si vařit a zpívat u ohně.

Děkujeme všem báječným dětem a jejich rodičům za přízeň a těšíme se na další společná dobrodružství.

Text a foto: Michaela Strnadová Veselá